

[Flemming Hansen]

vi vel som udgangspunkt ikke have noget imod en afgift, som blot lokker forbrugere og virksomheder til at omlægge deres energiforbrug i mere miljøvenlig retning. Vi er heller ikke imod en omlægning af energifgifterne i den konservative folketingsgruppe; vi synes endda, det kan være en overordentlig fornuftig ting.

Men jeg beder om, at man bemærker ordet omlægning. Jeg taler ikke om pålægning. Det er yderst vigtigt, at vi holder fast i, at energifgifter ikke skal bruges til at skaffe flere penge i statskassen. De skal højst bruges som et instrument til at ændre en adfærd og bør derfor som slutsum være neutrale.

Et andet synspunkt, som ligger herudover, men som ikke desto mindre er helt afgørende, er, at vi bliver nødt til at overveje, hvornår og hvordan vi omlægger energifgifterne. Danmark lever ikke som en isoleret ø, men i et stadig samspil ikke mindst med EF-landene. Derfor er vi nødt til at tænke på, hvordan de øvrige EF-lande har indrettet deres energifgifter, således at de danske afgifter ikke bliver en hæmsko for erhvervslivet i konkurrencen med andre EF-lande. Jeg skal ikke gå mere ind i den debat her, det får vi sikkert rig lejlighed til, når vi når til de næste punkter på dagsordenen.

Vi kan begrænse energiforbruget, og vi kan omlægge det i en mere miljøvenlig retning, men vi skal så sandelig også overveje, hvordan vi kan finde og udvikle nye og stadig renere energikilder. Det Konservative Folkeparti lægger stor vægt på forskning og udvikling inden for energiområdet. Jeg noterer mig derfor med tilfredshed, at industri- og energiministeren fortæller, at arbejdet med at udarbejde en langsigtet strategiplan for energiforskning er sat i gang.

Vi kan for den konservative gruppes vedkommende selsvagt tilslutte os den dagsorden, der er fremsat. Vi synes, det er en god dagsorden, og er glad for, at den formentlig og tilsyneladende kan skaffe et bredt flertal i Folketinget, sådan som vi efterhånden har tradition for på energiområdet.

Peter Hansen-Nord (V):

Tak til ministeren for redegørelsen. Vi har fra Venstre nogle kommentarer til den samt en vurdering af, hvad vi mener bør prioriteres. Vi vil i vores fremstilling lægge vægt på nogle ting, som ministeren måske har gjort knap så meget ud af.

Generelt må vi sige om »Energi 2000« og opfølgningen af den, at det selvfølgelig altid er rart at have nogle statusopgørelser som »Energi 2000«, der indicerer, hvad man vil med dansk energipolitik, og hvordan man vil nå det.

Nu er sådan en redegørelse og sådan en plan jo ikke nødvendigvis udtryk for noget uforanderligt; man skal vel snarere betragte det som et arbejdsblad, der løbende kan tilrettes den udvikling, som hele tiden pågår.

Planen giver os en bred vifte af muligheder for brændselsvalg til den kommende varme- og energiforsyning. Planen har i sin udførelse indtil nu resulteret i et meget stort forbrug af naturgas, hvilket vel også er planens hensigt.

Jeg skal i den forbindelse advare lidt imod, at vi gentager den brændselsafhængighed, der gjaldt op igennem 1970'erne, og som bekendt resulterede i et par alvorlige energikriser. Det kan en gang imellem virke, som om gassen nu skal erstatte olien, ikke alene i varme- og energiforsyningen, men tilsyneladende også som det brændsel, der sættes allermest på.

Det er her, min pegefinger bliver løftet, ikke fordi gas ikke er et udmærket brændsel, det er endda et højt forædlet brændsel, men jeg er betænkelig ved den meget store dominans, som både vi og andre i disse år tillægger naturgasen. Det, jeg siger, er med andre ord, at vi ikke skal ende om nogle år i en omvendt oliekrise, hvor ordet olie blot skal erstattes af naturgas.

Jeg glæder mig over at få en lejlighed som denne til som ny energipolitisk ordfører for Venstre ligesom at kridte banen op. Om jeg lige nøjagtig gentager, hvad Venstre tidligere har sagt, tror jeg næppe, men jeg er glad for denne mulighed.

Jeg vil vende tilbage til ministerens bemærkninger omkring energibesparelser og sige, at for så vidt angår energibesparelser i slutforbruget gælder, at ministeren jo gennemgik de muligheder, der ligger i at betråde frivillighedens vej. For Venstre er det vigtigt, at man først forsøger sig ad denne vej, frivillighedens, og først derefter, hvis dette måtte mislykkes, får råd og venlig vejledning. Det er for Venstre mindst lige så vigtigt, at det, vi foretager os på energiområdet, er i harmoni med planlagte EF-tiltag, -direktiver m.v.

De perspektiver, som ministeren har fremhævet omkring de forskellige konsulent- og tilsynsordninger, der findes, er efter vores opfat-